No. 95. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 9 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

GRIEKENLAND.

— Men schrijft uit Griekenland, dat de spanning aldaar van dag tot dag grooter en algemeener wordt; een geest van ontevredenheid waart door het gansche land, en als de regering niet spoedig middel vindt, om deze vijandige elementen te onderdrukken, staat eerlang eene revolutie te vreezen. De kanker die aan het land knaagt, is de drukpers, die met al de hartstogtelijkheid van het Zuiden, met de wapenen der leugen en der intrigue het gouvernement aanvalt, en hetzelve in de oogen der natie zoekt te vernederen. De vermetelheid der dagbladen moet grenzenloos zijn; zelfs ontzien zij den geheiligden persoon des Konings niet meer, dat vroeger iets ongehoords was.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 29. Julij. Terwijl het op 13 dezer van Tetschen de Elve afkomende stoomschip tot bij Hernskretschen was genaderd, stak ter zelfder tijd de veerpont over, waarin onder anderen pas getrouwde jongen lieden met ouders en aanverwanten uit de kerk terugkeerden. Alhoewel de machine op het stoomvaartuig terstond werd gestopt, geschiedde dit niet spoedig genoeg om de botsing te verhoeden, en zoo ging dan de stoomboot over de pont heen. Van twintig daarin aanwezige personen werden slechts vier gered; onder de omgekomenen was ook het bruidspaar.

— Voor eenige tijd zijn de bijzonderheden medegedeeld van mishandelingen, welke *Peter Fuhrmann*, een kleedermaker te Rüdesheim, nabij Berges, op goeden Vrijdag dezes jaars, jegens zijne eigene moeder afgrijselijkerwijze pleegde, door haar eenen prop in den mond te steken, de handen op den rug te binden, met een riem den hals toe te halen en haar aan eenen spijker in de kamer op te hangen, vervolgens, nadat zij het bewustzijn had verloren, haar boven eenen ijzeren pot te houden, waarin hij vuur had aangelegd, waardoor haar gansche hoofd en rug verbrandde en geroosterd werd, en eindelijk haar in eenen engen koffer te pennen, dien hij met een touw stevig omwoelde. De mishandelde vrouw was op den negenden dag na de ondergane pijnigingen overleden. Deze zaak is voor het hof van assises in behandeling gekomen. Omstreeks middernacht spraken de gezworenen de schuldigverklaring over den aangeklaagde uit, waarna hij ter dood werd veroordeeld. De toevloed van nieuwsgierigen was gedurende den geheelen tijd der debatten ongemeen groot.

— Den 21. Julij zijn te Powitzko, in de Trachenberger kreitz, 7 personen van een huisgezin, door het eten van champignons vergiftigd en gestorven.

ENGELAND.

— De *Family Herald* maakt melding van eene nieuwe uitvinding in de scheepvaart, welke *J. A. Etzler Esq.* gemaakt heeft. Deze uitvinding moet de stoomkracht en andere kunstmatige en kostbare beweegkrachten vervangen door aanwending van de hefkracht der golven, die, zegt het berigt, aan de zeelieden wel bekend was, doch van welke zij tot nu toe even zoo min hebben weten gebruik te maken, als de waschvrouwen van de stoomkracht. De constructie van het bedoelde schip, berustende op een schepen slhitrad benevens sluitstangen (*ratchet-poles*), die eene onder de kiel door middel van kettingen bevestigde onderlaag op en neer bewegen is zeer eenvoudig en bij vergelijking zeer goedkoop. Op de hoogte van Margate zijn onlangs door den heer *Stollmeyer*, den agent des uitvinders proeven genomen, die een zeer bevredigend resultaat moeten opgeleverd hebben.

— Te Frome heeft eene bijeenkomst der Chartisten plaats gehad. Toen *O'Conner* zijne rede begon stortte de zaal in door de vele menschen. Vele hebben zware wonden bekomen, waaronder de spreker, eene jonge jufvrouw heeft de beide beenen gebroken, enz.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. Augustus. Zie hier de gisteren avond door den *Messager* medegedeelde depeches en een uittreksel van het daarop gevolgd artikel van de *Débats* van heden morgen.

« BAIJONNE. 31. *July.* Het bombardement van Seviliën is den 22. krachtdadig voortgezet geworden. De schade is ontzettend. Den 23. heeft men het vuur gestaakt. Er was een parlementair verschenen. *Espartero* en *van Halen* bevonden zich dien dag nog voor de muren der stad.

« De van Madrid naar Andalusiën afgezonden magt bestaat uit 16 bataillons, 600 ruiters en eenige batterijen."

« BAIJONNE, 1. *Augustus.* De Hertog van *Baylen* is tot provisioneelen voogd over de Koningin benoemd.

« Het staatsbestuur van Madrid is door het ministerie veranderd; de Heer *Domenech* is eerste alcade, de Heer *Madoz* tweede.

« De Generaal *Cortinez* is benoemd tot directeur van den staf.

« De heer *Olozaga* is hersteld in zijne betrekking van fiscaal bij de hooge vierschaar van oorlog en van marine."

« BAIJONNE, 1. *Augustus.* De Generaals *Ricafort* en *Minuissir* hebben zich gevoegd bij de verklaring van de steden Caceres en Ciudad-real, in Estramadura."

De bovenstaande depeches verwekken de grootste bezorgdheid voor het lot van de hoofdstad van Andalusiën. Er is, zoo als men ziet, eene aanzienlijke magt uit Madrid naar die provincie gezonden; maar die magt zal te laat aankomen; *Espartero* en *van Halen* zullen den tijd gehad hebben die groote stad te verwoesten, of door het eischen van zware brandschattingen te bederven, en vooral van er, zoo zij zich overgeeft, verschrikkelijke wraaknemingen uit te oefenen.

In die omstandigheden, kan het voor den lezer belangwekkend zijn, eenigzins bekend te worden met die aanzienlijke stad, waarvan het Spaansche spreekwoord zegt: *die Seviliën niet gezien heeft, heeft het wonder niet gezien.*

Seviliën heeft eene bevolking van 120,000 zielen, fabrijken van zijden, van laken, van maroquin; gedenkteekenen van de grootste merkwaardigheid en bewonderingswaardigste bouworde, zoo als onder anderen, de door de gansche wereld beroemde hoofdkerk; het Alcazar, een maurisch paleis, niet minder bewonderingswaardig dan het Alhambra van Grenade; het aartsbisschoppelijk paleis; de Giralda, die aan het wonder grenzende toren, van 320 voeten hoog, op welke men op dit oogenblik de oude vaan van Koning *Heiligen Ferdinand* ziet wapperen; de koninklijke tabaksfabrijk, een fraai gesticht van hedendaagsche bouworde; de triumfboog van de poort van Triana aan den Guadalquivir, het Lonja of het beurs-paleis, alwaar bewaard worden de archieven der oude Spaansche zeelieden, zoo beroemd wegens hunne ontdekkingen op zee.

Seviliën is omgeven door eenen ouden muur met kanteelen, die zoo wel van de Romeinen als van de Gothen en Mauren dagteekent. Deze ringmuur heeft twee mijlen in den omtrek en is bezet met 160 torens van gelijke bouworde. De stad ligt aan de linker-oever van den Guadalquivir; over de rivier ligt eene schipbrug, die naar de rijke op den regter oever gelegene voorstad van Triana leidt. De zeevloed laat zich tot daartoe merken, ofschoon Seviliën dertig mijlen van de kust verwijderd is. Er ligt steeds eene reeks van schepen ten anker voor de Alamedas (de wandelingen) en voor den voet van den Gouden Toren, vroeger de losplaats van de kostbare metalen uit Mexico en Peru, die voorts aan het hotel van de munt tot piasters en quadrupels geslagen werden. Langs de vier hoofdwegen, die tot de stad geleiden, spreiden zich ontzettende voorsteden uit. Die voorsteden en vooral die van Alcala en van Triana, zijn door derzelver uitgestrektheid, door de fraaiheid van derzelver kerken, fonteinen, wandelingen, en het sierlijke van derzelver huizen, met steden gelijk te stellen; en zie daar nu de stad, welke *van Halen* en de Regent zijn komen verwoesten. De voorstad van Alcala heeft dit lot reeds ondergaan.

— Men meldt uit Madrid, dd. 28. Julij: *Espartero* en *van Halen* zijn op eene officiele wijs als verraders van het vaderland verklaard, en buiten de wet gesteld (vogelvrij verklaard), indien zij op ontvangst van de missive of aanschrijving, door den Minister van Oorlog, in naam der Koningin, gezonden, niet onmiddelijk alle vijandelijkheden tegen Seville of iedere andere stad van het koningrijk staken.

— Naauwelijks is mad. *Lenormand* dood, en heeft haar neef haar geld en aan de kom-en-eischwinkels hare onverkochte werken, dertien in getal, in groote balen overgedaan; naauwelijks heeft het ministeriele *Journal des débats* en de deugdzame *Presse* mad. *Lacombe*, « die ook middelen tot bewaring der schoonheid verkoopt," als hare waardige opvolgster aanbevolen, terwijl de *Siècle* de profetien van zekere mad. *Morel*, *Rue Coquenard* aanprijst, of zekere mad. *Clement* heeft zich in het oude huis van mad. *Lenormand* gevestigd, ten einde zich van de kalanten der overledene meester te maken, en ziet eene brochure het licht, getiteld: *Dernières prophéties de Mlle Lenormand.* Deze brochure, klaarblijkelijk in een legimistischen geest en om op het land — vooral in Bretagne en Normandije — verspreid te worden, geschreven, voorspelt de in vrijheidstelling van *Louis Napoleon*, een' burgerkrijg met gevechten en schavotten in Engeland, de sloping der vestingwerken van Parijs door het volk, het einde der Zwitsersche republiek, enz. De heer *Arago* wordt met een spoedigen dood bedreigd, en wel eer hij nog zijne staatkundige plannen ten uitvoer brengen kan; in de akademie zullen binnen twee jaren vijf stoelen door den dood onbezet worden, *Guizot* en *Thiers* zullen zich verzoenen en deze verzoening zal een ongeluk voor den staat zijn. *E. V. Girardin* zal een' geweldigen dood sterven! *Rothschild* zal Christen worden, Versailles door vuur vergaan; *Soult* zal eerlang sterven en op zijn doodbed een bezoek van den Koning ontvangen; een Fransche prins zal in Afrika op het veld van eer sneuvelen en daarmede de verovering van Arabie volkomen zijn; Konstantinopel zal de halve maan voor het kruis verwisselen; na den dood des konings zal er noch een regentschap noch eene regering van een kind zijn, maar (hoort! hoort!) een jeugdige banneling zal terugkeeren en de kroon herwinnen; de leliën, welke men wilde uitroeijen, zullen op nieuw bloeijen; Rheims zal weder de pracht eener krooning zien, en al het volk verrukt van vreugde zijn. Frankrijk zal weder een Keizerrijk worden en de grenzen terug bekomen, die de Adelaar voor hetzelve veroverd heeft; het zal een waardig verbond sluiten met een groot volk en dan de gansche aarde de wet voorschrijven.

Men ziet de profeet of de profetes hebben geene groote onkosten gemaakt; doch zulke boekjes, door middel van welke men op het volk tracht te werken, zijn opmerkenswaardig, want zij toonen wat de partij hoopt, vreest of wenscht. Eene goede profetie aangaande den afloop der Spaansche aangelegenheden, zou het Fransche kabinet aangenamer zijn.

BELGIE.

— Men heeft thans tijdingen van de nieuwe vestiging der Belgen in Guatemala, door middel van de belgische Rijksgoelet *Louise-Marie*, die den 16 Julij van daar vertrokken is. De Belgische kolonisten, die sedert zeventien dagen in dit land waren aangekomen, woonden toen aan de baai van Santo Thomas in hutten, door Caraïben gebouwd, die de Belgische kolonisatie-maatschappij in dienst heeft genomen. Zij zouden echter die lage, moerassige streken weldra verlaten, om zich op hoogere gronden te vestigen. Hun gezondheid-toestand was voldoende. Deze geheele onderneming tot het vestigen eener Belgische kolonie in Middel-Amerika, heeft intusschen een aanmerkelijken steun verloren door den dood van het eigenlijke hoofd daarvan, den heer *Simons*, die op de reis naar Santo Thomas is overleden. Hij was een hoogst verdienstelijk ingenieur, die zich bij het aanleggen der Belgische spoorwegen veel roem heeft verworven.

NEDERLANDEN.

— Men leest in het *Nederlandsch Nieuwsblad* van den 6. dezer:

Op heden den 5 Augustus, twee en zestigste verjaardag van den altoos gedenkwaardigen zeeslag van Doggersbank, heeft het Z. M. den Koning behaagd, aan de weinig overgeblevene personen, die als Officieren of Adelborsten dien slag hebben bijgewoond, het kruis der 3e klasse van de Militaire Willemsorde te schenken.

Die personen zijn:

De graaf *C. H. Verheull*, Vice-Admiraal en Pair van Frankrijk;

De gepensioneerde Vice-Admiraal in Nederlandsche dienst *J. van Hoogenhouck Tulleken*;

De gepensioneerde Kapitein ter zee baron *Fagel* en de tegenwoordige Minister Plenipotentiaris te Londen Jhr. *S. Dedel*, waarvan de beide eersten als Officieren en de laatsten als Adelborsten op de vloot dienden.

Het moet zoowel voor de Natie als voor die grijze krijgs- en staatslieden eene streelende gewaarwording zijn, na ommekomst van eene zoo lange reeks van jaren door onzen ridderlijken Koning de heldhaftige verdediging der eer van de Nederlandsche vlag op eene dusdanige uitstekende wijze erkend en beloond te zien.

Mogt zulks een nieuwe spoorslag zijn voor het Nederlandsche korps zee-Officieren, om bij voorkomende gelegenheid het voetspoor hunner dappere voorgangers te drukken.

BREDA, den 2. Augustus. Algemeen was de verslagenheid, welke gisteren namiddag, omstreeks vier ure, in deze stad heerschte, ten gevolge van het ijsselijk ongeluk, hetwelk ten huize van den Heer Mr. *J. F. Jespers*, advokaat-procureur, alhier, voorgevallen was, namelijk daarin bestaande dat deszelfs jongste kind, een wichtje van ruim achttien maanden, van uit de tweede verdieping op den arduinsteenen stoep zijner woning nederstortte. Hetzelve werd door eene voorbijgaande vrouw eerst opgemerkt en voor dood opgenomen. Na de snel aangewende loffelijkste geneeskundige hulp en onderzoek bleek het echter, schier ongeloofelijk, dat het kindje geene kneuzing had en dat alles zich bepaalde bij eenige uiterlijke kwetsuren aan het hoofd. Een over de deur werkende militaire oppasser had het kind met een arm aan het ijzer eener uitstaande spion zien hangen, dan was zoo zeer onthutst, dat hij, als op de plaats versteend, was blijven staan. Heden koestert men alle hoop, dat het lieve wichtje zonder letsel zal behouden blijven.

VLISSINGEN, den 8. Augustus. De op Vrijdag ll. door tegenwind ter deze reede terug gekomene schepen waren de korvet Castor en de brik de Pijl. Dezelve zijn eergisteren benevens het fregat Jason, door behulp van het stoomschip Bromo, buiten gaats gesleept. Gemeld stoomschip was ll. Zaturdag van het eskader afgekomen.

— Zaturdag ll., tegen den middag, had alhier een bedroevend ongeluk plaats: de roeisloep van het Nederlandsch Loodswezen, was van hier uitgevaren met vijf roeijers en twee loodsen, naar een binnenkomend schip, ten einde hetzelve onverwijld met een loods naar Antwerpen te voorzien, om dadelijk te kunnen opvaren. Op de hoogte van b/w. de Nieuwe Sluis op zijde van het bewuste schip

gekomen en eene touw van boord vasthebbende, werd door de snelle vaart van het schip en het hol water de sloep zoodanig aan het schip gekneld, dat dezelve vol water liep en omsloeg, waardoor de zeven zich er in bevindende personen in het water geraakten, met dat ongelukkig gevolg, dat een der loodsen, met name *Leendert van Hoeke*, het leven in de golven verloren heeft, zijnde de zes anderen door de equipage der mede het schip op zijde liggende Belgische loodssloep gered. Ook deze sloep bevondt zich in groot gevaar, en zou mede gekenterd zijn, zoo niet het touw in tijds was afgesneden. Door dit ongeluk bevindt zich eene vrouw met vijf kinderen plotseling van alles beroofd, verliezen vooral de drie meisjes hun grootste steun en verzorger en blijft alzoo der diep bedroefde weduwe niets over, dan, met het oog op God gerigt, hulp en troost van vrienden en bekenden af te wachten.

— Wij hebben de dagbladen van de Kaapstad ontvangen, tot den 21. Maart. Dezelve berigten, dat de Engelsche troepen van Port-Natal grootendeels zijn terug gekomen; dat de gouverneur sir *George Napier* besloten heeft Natal te koloniseren; dat de Hollandsche boeren aldaar en te Colesberg bezig waren, versterkingen tegen de aanvallen van inlandsche stammen op te rigten en het land te bebouwen; dat zij, als eene bijzondere kolonie aan Engeland onderworpen, ook troepen ter verdediging zouden behouden. Sir *Stockenstrom* zou als gouverneur naar Natal vertrekken, met een detachement ruiterij. *(Utr. C.)*

MENGELINGEN.

Wij vleijen ons, dat somwijlen, ook lezeressen dit dagblad in handen nemen, en een blik slaan op het Mengelwerk, of er ook iets van hare gading instaat, en voor die lezeressen hebben wij heden een woordje, en wel een woordje uit den vreemde. Het is de mededeeling van een gedeelte uit een brief eener Stockholmsche schoone door Fredrika Bremer, de beminnelijke romanschrijfster uit het huisselijk leven, in een harer laatste werkjes opgenomen, waarin welligt deze en gene Nederlandsche schoone hare beeltenis zal terug vinden. Het is een brief over de soupés in den tegenwoordigen tijd.

» Wilt gij," schrijft zij onder anderen, » de genoegens der groote en beschaafde wereld van verre leeren kennen, zoo volg mij voor eenige oogenblikken met uwe gedachten en ik zal u inwijden, in de mysterien van een soupé.

Wij moeten ons met bloemen opschikken! Voor acht dagen reeds uitgenoodigd, deel te nemen aan de feestelijke vreugde, moeten wij, om dat feest te begroeten, onzen bevalligsten glimlach te voorschijn roepen.

Het slaat acht uur; wij nemen met eenen laatsten blik afscheid van den spiegel, om in het gereed staand rijtuig te stappen, dat ons ratelend door de straten voert naar den vreugdetempel, welks verblindende verlichting ons reeds van verre tegenschittert.

Ik schrijf u geen woord over gevallen krullen, gekreukte kleederen en duizend andere dergelijke reisongelukken, — men moet ook iets kunnen vergeten! In alle haast brengt men zijn costuum weer wat in orde, en plooit het gelaat in denzelfden vriendelijken glimlach, die men op de trappen gelaten had.

De zaaldeuren worden geopend en wij zweven naar binnen. Is dat de Simoum of de Sirocco, die ons uit de digte massa van menschen en lichten te gemoet waait? Eene van beiden zeker, — want reeds nu voelt gij eene algemeene verslapping en verlamming die uwe intellectueele krachten overmeestert.

De begroeting is voorbij, wij gaan zitten.... God zij dank wij hebben rust! Als er geene aardbeving komt, staan wij vooreerst niet weder op. Digt nevens elkander zittende nemen de dames elkaar onderling naauwkeurig op, wisselen complimenten en aardigheden met een mondje, zoo spits getrokken, als of zij aspergies uitzogen. De oogen glinsteren, de hoofden raken in beweging, de pluimen schudden heen en weder, de zijden samaars ruischen, men groet, men vraagt, men antwoordt, een zacht gemurmel en gesuis doet zich hooren, het wordt al zwakker en zwakker als een storm die liggen gaat, — het murmelen houdt op — het begint weder, het besterft — en alles is stil.

Men zet de speeltafeltjes, presenteert thee en vertoont kunstplaten. Men speelt en zwijgt, men blaast en drinkt, men maakt observaties en geeuwt achter den zakdoek. Het is drukkend warm. De tijd kruipt voort. De warmte neemt toe, de krullen hangen, sommige neusjes worden rood, de ooren gloeijen, de oogen knippen; men wordt ongeduldig, men draait zich ginds en herwaarts en is met zich zelven verlegen.

Men beproeft een gesprek aan te knoopen. Invallende gedachten zullen als frissche waterbronnen ons versmachtend gevoel het leven hergeven; maar ach, de gedachten zijn in onze hoofden opgelost, als de pomade in ons haar, en wij zijn naauwelijks zoo vernuftig en bij de hand, dat wij over het weder kunnen spreken. En grijpt gij u eens regt aan, om iets zeer bijzonders te zeggen, dan krijgt gij tot antwoord » ja", of » neen," of » Hum," of » jawel" — dat evenveel beteekend, als: mijn lieve, geef u geene moeite.

Ziet, daar nadert u een Heer met den hoed in de hand, om eenige variatie in het discours te brengen. Wat zeide hij u? Gij glimlachtet zoo vriendelijk. Was het eene aardigheid? Neen. Iets vernuftigs? Neen. Dus iets doms? Neen. Nu, iets was het toch? Ja maar iets dat eindelijk gezegd niets is. De arme man, hij was wat slaperig, had bij het spel verloren, en stond buitendien onder den invloed van den soupersirocco: wat had hij dan wel anders kunnen zeggen, dan: » Het is hier verschrikkelijk warm!"

Om uwen, onwillekeurig ingesluimerden geest weder te doen ontwaken, ziet gij het talrijke gezelschap rond, om verstrooijing te vinden, in de aanmerkingen die gij maken kunt; — te vergeefs — alles is volmaakt gelijkvormig. De goede toon en de fijne beschaving hebben in dezen kring zoo geslepen en geplooid; hebben alles wat zich doet opmerken, alle oorspronkelijkheid zoodanig verbannen, dat men bij alle deze wezens geen ander onderscheid gewaar wordt, als het geringe verschil van kleeding en de verscheidenheid die de van eentoonigheid zoo afkeerige Natuur tusschen neuzen, monden, oogen, enz. altijd weet te bewaren; maar dit is ook alles.

Er wordt ijs en gebak gepresenteerd. En in de kamer en in de gemoederen wordt het iets frisscher. Men steekt het lepeltje in den mond en geniet en zwijgt.

Uit de nevenvertrekken hoort men het gebons der kaarten, die de spelers op de tafel werpen. Het gezelschap in de zaal komt nu in beweging; men draait zich om, men staat op, men zet zijn schoteltje weg — men haalt adem!

De piano wordt opengeslagen. Goed! De toovertklanken der muzijk zullen den Demon der verveling wel op de vlugt jagen. Men dringt er bij een half bedeesden en half driesten liefhebber op aan om te spelen. Hij verzekert het niet te kunnen maar plaatst zich toch voor het instrument. Hij bloost, verbleekt, trilt, en slaat er duchtig op in en heft een lied aan... God lof dat het ten einde is, en niet nog minder was.

Nu laat zich een wezenlijk talent hooren, zonder pretentie maar bedaard, in het gevoel zijner kracht. Het zijn heerlijke liederen, die hij hooren laat. Muzijk en woorden zijn even schoon. De stem des zangers is vast en welluidend, hoewel de warmte en de volte in het kleine vertrek den klank belemmeren. Het laatste accoord klonk, — van waar dat stilzwijgen in het gezelschap, die onbeweeglijke stilte, — is het wellust, is het verrukking, — zijn dan allen door hun gevoel weggesleept? — Zie om u, en een ingehouden geeuwen en slaperige oogen antwoorden u. De zanger zong voor de muren. De Souper-Sirocco, heeft alle gevoel verdoofd.

Steeds duisterder branden de lichten, steeds drukkender wordt de hitte, steeds zoeler de lucht. Men gevoelt op weg te zijn in doffe bedwelming te verzinken, dwingt zich tot vrolijkheid, men spreekt over modes, diners, staatszaken, enz., men tracht leven in het gesprek te brengen, men overdrijft, men vertelt waar of onwaar, en in bittere noodzakelijkheid, om toch iets te zeggen, spreekt men kwaad van zijnen naasten — en wenscht zich verre van daar.

Langzaam gaan de uren voorbij, er is geen einde aan. — Nog eens beziet men de plaatwerken, maar neemt ze verkeerd in de hand. Men spreek nog, maar zegt ja in plaats van neen en neen in plaats van ja; men bedwingt zijn geeuwlust, met gevaar van te stikken, maar nog altijd zetelt de vriendelijke glimlach op het gelaat.

Van acht tot negen, van negen tot tien, van tien tot elf, van elf tot twaalf, hebben wij stil en geduldig op deze pijnbank van warmte en beleefdheid gezeten.

Onze kracht is uitgeput, het is middernacht — nu zou men gewis in onmagt vallen of bezwijken — maar de deuren der eetzaal worden opengeslagen, de geur der spijzen werkt op de zenuwen als Eau de Cologne; — eene stemme roept: » de tafel is gereed" — en men is gered!

Het gezelschap staat in massa met haast op. Paarsgewijze of achter elkander trekt men naar de eetzaal, waar eene onmetelijke tafel, een nieuw land Kanaan, de versmachtende wandelaars, die zoo de woestijn zijn uitgetoogen, alle lekkere gaven des overvloeds en der weelde aanbiedt.

Men schaart zich om de tafel, schikt naauw in een, en zoekt een plaatsje uit; deze wil niet naast gene, gene niet naast dezen zitten..... Eindelijk zit men.

Nu gaat het met den grootsten en ernstigsten ijver aan het eten, alle onderhoud staat stil, behalve het geluid, dat messen en vorken gedurende den ganschen maaltijd levendig houden, blijft alles stil.

Schotel op schotel wordt rondgediend. Men eet, eet nog wat, en wederom wat. Men gevoelt een onbedwingbaar verlangen, om zich door deze of gene werkzaamheid schadeloos te stellen voor de lange werkeloosheid en verveling, waaraan men zich heeft moeten onderwerpen, — en houdt zich aan de eenige, waartoe gelegenheid is. Men is verzadigd, ja meer dan dat, en eet nog met onverstoorbaren ijver door. Eindelijk verschijnt het dessert. De moeders schuiven frisch weg van hunne borden het verzamelde in hunne reticules (waarschijnlijk voor de te huis gebleven kinderen) — terwijl de dochters met veel belangstelling de devisen van het suikerwerk, die zich standvastig op dezelfde hoogte van smakelooze lafheid houden, lozen en hun vernuft scherpen in het ontcijferen van charades.

De maaltijd heeft, Goddank, even als alle anderen een einde. Het geld van den gastheer in gebraad, gebak en wijn veranderd, rust in onze magen. Met dit pak beladen keeren wij in de zaal terug, staan daar nog eenige tijd pour l'honneur, spreken van niets; eindelijk nemen wij afscheid en rijden naar ligchaam en ziel vermoeid naar huis, om ons om één, twee ure of later te bed te leggen, met een overladen maag en met een ledig hoofd en hart, die van de vervlogen uren geene andere herinnering overhouden, dan die voor den volgenden dag verdrietelijkheden en ontstemming ten gevolge hebben.

Intusschen wandelen de gastheer en gastvrouw bij de uitgaande lichten rond, en wenschen elkander geluk, dat de geschiedenis nu is afgeloopen, en troosten zich over de kosten van het souper met de gedachte, dat het schitterend was en men zich zeer wel amuseerde. Bedrogene, kortzigtige stervelingen! wacht, weldra zullen uwe dankbare gasten u door nieuwe soupers hunne dankbaarheid bewijzen en de rekening, wegens verveling door hen aan u verschuldigd, ten volle betalen."

Zoo spreekt Fredrika Bremer, en ik vrees dat ook hier te lande wel deze of gene haar zal toevoegen: » C'est tout comme chez nous!"

Namens **KERKVOOGDEN** der **NEDERDUITSCHE HERVORMDE GEMEENTE** alhier wordt berigt, dat bij hen II. Zondag avond is ontvangen eene gift van f 2, in een huis bij een verzameld, voor de noodlijdenden te Arnemuiden.

Vlissingen, 7. Augustus 1843. Q. HARDER.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. Augustus. Sedert den 5. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Admiraal Nelson, F. Langlois, Odessa, lijnzaad; Johanna Christina, B. Olsson, Koningsbergen, Tabak; Francis en Ann, I. N. Jackson, tabak; Trident, J. A. Garsij, stukgoed, beide Cowes; Forenungen, H. Carl, Bergen, stokvisch.

Voor Vlissingen bestemd:

Richard, W. Cook, Sunderland, steenkolen.

Voor Gend bestemd:

Nophtanis, G. Lamot, Rotterdam, suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Emanuel, J. Nielsen; Bertha, J. Meijer, beide New-Castle, Ballast; Jeune Clémence, J. Smith, Hull, vlas; The Minij, J. Gress, Cork, schors.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.